

L'au Fènix

Com tothom sap, l'au Fènix és un ocell mitològic que ressorgia de les seves pròpies cendres. És a dir, acabar per tornar a començar. Així, un ocell mitològic em serveix per desfer un altre mite sovint arrelat en la societat, el teixit financer i en bona part del teixit empresarial.

El mite que vull desfer és aquell que diu que "totes les empreses que presenten suspensió de pagaments (avui anomenat Concurs de Creditors) acaben desapareixent". Això no és veritat.

L'empresa necessita recursos financers pel seu funcionament. Recursos a curt i a llarg. L'adequat equilibri entre recursos propis i recursos aliens es una de les bases de l'èxit empresarial. Quan aquest equilibri es trenca es quan es comença a patir de problemes de liquiditat, especialment si això ve acompanyat de resultats negatius al Compte d'Exploiació, i ja no cal dir quan l'entorn econòmic es gira, com ara està passant, i les fonts de finançament habituals del sistema s'hostilitzen i comencen a retallar crèdits, descompte de paper, etc.

Normalment l'empresa busca recursos a la desesperada i es pensa en "nous socis" que aportin capital i que no arriben mai, o en nous crèdits, fins i tot fora del sistema, que solen ser molt cars i demanen unes garanties que no es poden aportar, o també es pensa en vendre l'empresa, i lògicament els compradors no arriben ...

Hi ha moments en que la situació es fa tan insostenible, que l'empresa, després de vèncer mil i una reticències dels accionistes o de l'empresari, es veu abocada a presentar Concurs.

I per què unes se'n surten, fins i tot enfortides, com l'au Fènix, i d'altres han de liquidar i desapareixen?. Al meu entendre, hi ha tres condicions fonamentals que cal complir:

1r. Que l'empresa tingui "producte" i que tingui "mercat". És a dir, que els seus productes o serveis no siguin obsolets o que el mercat ja no els apreciï. Segurament la causa de la seva "malaltia" ja venia de no haver sabut veure que s'estaven quedant fora del mer-

cat, i no haver reaccionat a temps.

Sempre he dit que si l'empresa té o pot tenir producte i mercat, se'n pot sortir, perquè aquesta és una condició necessària per tornar a arrancar, amb un nou plantejament. Aquesta és doncs, una condició necessària, però no suficient.

2n. La segona condició és presentar el concurs "a temps". Una de les causes més freqüents de la desaparició d'empreses és que varen presentar el procediment a la desesperada, en l'últim moment, quan l'empresa arriba tan deteriorada que ja no hi ha res a fer.



➔ **JOSEP SERRATUSSELL**
Soci BcnBusiness
MBA ESADE

Aquesta situació està normalment motivada per la por de l'empresari a afrontar aquesta situació, pel "què diran", etc. És una situació comprensible, però que pot portar a la inviabilitat total de l'empresa. És com aquella operació a vida o mort que s'afronta amb tots els òrgans del cos malmesos. Cal veure el concurs com una operació financera prevista en el sistema legal de molts països i que, com tota "operació", cal preparar-se, ja que l'entorn immediat de l'empresa es complica (pagaments al comptat a l'inici, negociacions amb proveïdors per garantir el subministrament, negociacions amb bancs per poder descomptar, etc.) però amb l'esperit que a poc a poc la situació s'anirà normalitzant i amb la tranquil·litat d'haver transformat un Passiu a curt termini impossible d'afrontar, a un Passiu a llarg termini.

3r. L'existència d'un bon Pla de Viabilitat. Aquesta és l'última condició necessària per garantir el "renaixement" de l'empresa. Es tracta d'elaborar un Pla de veritat, no sols per complir amb les exigències de la Llei o per ensenyar a tercers. Es tracta de treballar en un procés en el que cal comprometre a totes les àrees de l'empresa, producció, comercial, finances, etc. I que finalment haurà d'ésser assumit per tota l'organització.

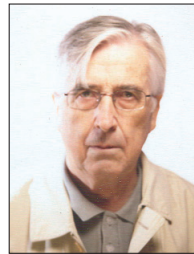
No es tracta de fer miracles. Es tracta de fer les coses bé. Si això es compleix, l'empresa, com l'au Fènix podrà ressorgir i tirar andavant amb força. La nostra Comarca té més d'un exemple d'empreses que en el seu dia van "caure" i se n'han sortit.

En 1998 el Ayuntamiento de Granollers elaboró un informe en el que se aconsejaba la supresión del boletín municipal, que entonces era de carácter trimestral. Las razones esgrimidas eran que el Ayuntamiento se ahorraría un gasto y que esta supresión no ponía en peligro ningún puesto de trabajo, pero básicamente a que el boletín no tenía ningún eco ciudadano. La decisión de Mayoral, tras llegar a la alcaldía, fue la contraria: hacerlo mensual, con informaciones de actualidad, y extenderlo por todos los buzones de la ciudad (tirada de 25 mil ejemplares).

Autobús dels ateus

Probablement Déu no existeix. Deixa de preocupar-te i gaudeix de la vida".

Aquest és el missatge amb que circulen a Londres alguns autobusos i que també el llueixen a Barcelona dos dels autobusos municipals. Llegint sense prejudicis hi descobrirem no una negació de la divinitat sino una afirmació del valor de la vida i de la persona humana. Allò que és veritablement important és el ser humà, home i dona, en tota la seva integritat i globalitat. No és motiu d'escandalitzar-se si recordem que Jesús va dir que *no havia estat fet l'home pel dissabte, sinó el dissabte per a l'home*. El problema rau en que l'existència de Déu és científicament indemonstrable, com tampoc es pot demostrar que no existeix. Què vol dir això? Senzillament que el protagonisme del fet religiós neix de l'interior de la persona i cada persona des de la seva raó i la seva emotivitat enfoca el problema a partir de la seva necessitat vital. Un ateu mereix com a persona el mateix respecte que un fervorós creient, fins a tal punt que la persona atea des de la transcendència que porta en ella mateixa, conscient o inconscient, practica la seva religió personal. I allò que és veritablement ho trobem expressat en la personalitat, aquella perso-



➔ **JOAN SALA VILA**

nalitat que impacta perquè té autoritat per ella mateixa. I si des de la fe diem que la persona humana ha estat creada a imatge i semblança de Déu, una ullada a molts ateus i indiferents palesen una imatge més lluminosa que dissortadament molts creients. Qui en aquest missatge de l'autobús ateu hi veu un atac contra Déu, s'equivoca de ple. És una invitació a ser persona que té tot el dret de gaudir de la vida, gaudir que s'assoleix amb la trobada de la felicitat en la veritat. El que és veritablement creient no deixarà de ser-ho per una propaganda publicitària. Allò que sortosament pot succeir és que alguns creients questionin el rol del seu humanisme en la seva fe, si aquesta fe destrueix la naturalesa humana, cosa que Déu no vol. Aquest autobús dels ateus possiblement obri molts ulls i sigui un punt de partença per a un col·loqui intercultural com defensa Raimon Panikar, com ens ofereix Xirinacs amb la seva mort volguda, com un oferiment a l'absolut i com ens convida a reflexionar el nostre company vallesà Jaume Rodri amb el seu *Evangeli de Jesús segons Jaume Rodri*. Si és per promoure l'autèntic diàleg humà, benvingut l'autobús dels ateus. Podríem encetar un debat racional, respectuós, seriós i obert. M'hi apunto.

En 1998 el Ayuntamiento de Granollers elaboró un informe en el que se aconsejaba la supresión del boletín municipal, que entonces era de carácter trimestral. Las razones esgrimidas eran que el Ayuntamiento se ahorraría un gasto y que esta supresión no ponía en peligro ningún puesto de trabajo, pero básicamente a que el boletín no tenía ningún eco ciudadano. La decisión de Mayoral, tras llegar a la alcaldía, fue la contraria: hacerlo mensual, con informaciones de actualidad, y extenderlo por todos los buzones de la ciudad (tirada de 25 mil ejemplares).

EL ASCENSOR

ARQUEOLOGIA INDUSTRIAL



La chimenea, la central térmica y la torre de refrigeración de la antigua fábrica Roca Umbert, han sido declarados por el Ayuntamiento como Bien de Interés Local por lo que pasarán a inscribirse en el catálogo del patrimonio cultural catalán. Sin duda el elemento de más valor es el de la central térmica, la *Térmica*, que se conserva en su integridad y representa un tipo de producción energética en la etapa de la autarquía económica. Que estos tres elementos característicos de Roca Umbert se hayan querido conservar como arqueología industrial, demuestra sensibilidad hacia un pasado que ha marcado la vida de varias generaciones.

BOLETIN MUNICIPAL

En 1998 el Ayuntamiento de Granollers elaboró un informe en el que se aconsejaba la supresión del boletín municipal, que entonces era de carácter trimestral. Las razones esgrimidas eran que el Ayuntamiento se ahorraría un gasto y que esta supresión no ponía en peligro ningún puesto de trabajo, pero básicamente a que el boletín no tenía ningún eco ciudadano. La decisión de Mayoral, tras llegar a la alcaldía, fue la contraria: hacerlo mensual, con informaciones de actualidad, y extenderlo por todos los buzones de la ciudad (tirada de 25 mil ejemplares).

MIQUEL ANGEL SORIA (ICV)



Hay decisiones políticas que definen a quien las toma. Que el alcalde de Martorelles, **Miquel Angel Sòria** (ICV), haya decidido cambiar el nombre de la calle 'Calvo Sotelo', en contra de la voluntad de los vecinos de la propia calle, otra cosa es si los vecinos se lo hubieran pedido, demuestra el pequeño dictador que este hombre lleva dentro; que también haya eliminado el de la plaza 'España' y cambiado por el de 'La Sardana', como si un concepto y el otro fueran incompatibles, nos habla de hasta qué punto este hombre forma parte de una generación que merece estar jubilada.